

സർഗവേദി

ഉറക്കന

* ഉണർന്നിരിക്കാൻ ഉണ്ടാകും
 ഉല്ലസിക്കാൻ ചിതലുകളും, പുഴുക്കളും
 ഓരോരോ വീടുകളിൽ അരിച്ചിറങ്ങുന്ന
 നമുക്കെല്ലാം... ഉൾഭിത്തികൾ...
 ഇരുട്ടിന്റെ കട്ടിപ്പുതപ്പ്.
 ഉറങ്ങിക്കിടക്കാൻ മാത്രമുള്ള
 ഒരു വീടിനെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മയുണ്ടോ?

കണ്ണാടി നിലത്ത് മുഖം നോക്കാതെക്കിട്ട്,
 ബിഥോവന്റെ സിംഹണി പശ്ചാത്തലത്തിൽ
 മുഴങ്ങിക്കേൾക്കിട്ട്,
 ചിത്രത്തുന്നലുകളെ ജാലക വിരികൾ
 കാറ്റിലാടില്ല.

കുട്ടിനുണ്ടാകും.. ഇടതുകൈയറിയാതെ
 കൊടുത്തത്.. കണ്ണീരു തുടച്ചത്..
 ആശ്വസിപ്പിച്ചത്.. തലോടിയത്...

അൾറഫ് കാവിൽ

* അവരെല്ലാം ഉറക്കത്തിലാണ്.
 മരിച്ചാൽ അവരുണരും (ഹദീസ്)

ഹൃദയം

ആയുസ്സിന്റെ പാതിയും നാം ഉറങ്ങുമ്പോൾ ഉറങ്ങാതെയിരിക്കുന്നു അത്. ദൗത്യം മറന്ന് ആലസ്യങ്ങളിൽ സുഖം തേടുമ്പോഴും അതിരുകടന്ന് അരുതുകളിലേക്ക് ചിന്തകൾ മുതിരുമ്പോഴും അത് സിരകൾക്ക് ചൂടും ചോരയും പകർന്ന് ജീവൻ കുട്ടിരിക്കുന്നു.

ആയുസ്സിന്റെ പാതിയുണർച്ചയിൽ ആസ്വാദനങ്ങളുടെ പെയ്ത്തിൽ തുമ്മി വീണ്ടെടുത്തിട്ടും നാം അറിയാതെ പോകുന്നു, അതിന്റെ നിയോഗവും നമ്മുടെ യോഗവും.

പരിഭവങ്ങളില്ലാതെ പക്ഷേ, പകലിരവുകളിൽ വിശ്രമമില്ലാതെ, മറക്കാതെ അത് നമ്മെ കാത്തുപോരുന്നു.

ഒരുവേള, തുടിപ്പിന്റെ താളം, സ്വയമത് മറക്കുവോളം.

അനസ് മാള

അന്വിഷ്ടം

ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന വെയിലിന്റെ മുഖമെനിക്കി കാണേണ്ട. കറുത്തിരുണ്ട രാവ് നിലവിളി കേൾക്കേണ്ട. ആകാശം കാണുന്ന

വീടിന്റെ ഭൂപടം വരക്കേണ്ട. ഇനിയും വരാത്ത ഒരു കവിതയുടെ പരാതിയും കേൾക്കേണ്ട...

ബിജു വളയന്നൂർ